

Tetjehorn. Een prachtig natuurgebied.

Het was maandagmorgen al vroeg mooi weer. Slapen gaat dan niet meer als de zon schijnt en wat doe je dan: Je gaat er op uit naar een natuurgebied. In dit geval werd het Tetjehorn omdat ik daar nog wat vogels wilde fotograferen. Alle benodigdheden in de auto gepakt en om half acht op weg ernaar toe. Er hing een laaghangende nevel over de velden en het Schildmeer en dat maakte het extra interessant en sfeervol.

Langs de
Grauwedijk
zaten

honderden Grauwe ganzen op het grasland en de opkomende koolzaadvelden. Altijd moet ik even tussen de ganzen kijken of er misschien eentje tussen loopt met een halsband. Ook nu liepen er een paar tussen met een groene halsband en die vogels komen voor 99 % uit de buurt. Het is bijna zeker dat die zijn geringd bij het Schildmeer evenals de daar aanwezige Canadaganzen.

Ter hoogte van het stukadoorsbedrijf sla ik links af, het fietspad op, naar de fraaie uitkijktoren

"Biesterwied". In de sloot langs de kant van het pad zitten een paar Wilde eenden, die luidruchtig opvliegen als ik er langs rijd. Boven op de uitkijktoren is nu ook een infopaneel geplaatst met informatie over het gebied. Ik zet mijn auto op de parkeerstrook langs de kant van het fietspad en pak mijn spullen uit de auto. Bepakt en bezakt ga ik door het klaphekje

en het licht bedauwde gras, op weg naar de boorden van het Schildmeer. Tussen het dode riet zie je al een groene waas opkomen en dat betekent, dat het nieuwe riet er aan komt.

Het is nog heerlijk rustig om 8 uur. Je hoort de altijd luidruchtige Canadaganzen, maar ook de Grauwe ganzen kunnen er wat van. Overal hoor je de Fitis en de Tjiftjaf hun bijzondere mooie zang. Even voorbij de uitkijktoren loopt een groep van ongeveer 500 Brandganzen te foerageren op het gras en daartussen lopen nog enige Smienten en op de slikranden van de poel zie ik o.a. Wintertaling, Bergeend, Tureluur, Grutto en enkele Kluten. Op het water van het Schilmeer zwemmen een heleboel Wilde eenden en meeuwen, met daartussen twee Aalscholvers.

Op het dijkje van het Schildmeer aangekomen word ik verwelkomd door het gezang van een Rietzanger. In eerste

instantie zie je deze vogels niet, maar even later zit hij bovenin een rietstengel te zingen. Dan vliegt hij naar een hoger gelegen top van een wilg om daar zijn lied ten gehore te brengen. Niet veel later doet ook de Tjiftjaf en de Blauwborst hem dit gedrag na. Juist voor deze Blauwborst was ik gekomen om er een paar foto's van te maken.

Ik zet mijn klapstoel en mijn statief met camera neer en kijk nog even of ik een redelijke kans maak om de vogels te kunnen fotograferen. Nog een beetje verschuiven en de boel staat goed. Nu maar wachten op de figuranten. Het gezang van de vogels wordt steeds meer en in de verte hoor ik de Roerdomp met zijn ochtend "gehoemp". Over het water komen twee mannetjes Bruine kiekendief aangevlogen. Ze cirkelen wat boven het moerasgebied en de rietvelden. Plotseling verschijnt er een vrouwtje Bruine kiekendief en een van de mannetjes probeert haar het hof te maken. Fraai buitlend door de lucht proberen ze elkaars aandacht te trekken. Heerlijk om te zien.

De laaghangende nevel trekt inmiddels wat op en het gezichtsveld wordt groter. Even lijkt het erop dat er een Veldleeuwerik opstijgt, maar dat blijkt niet zo te zijn. Het is een mannetje Blauwborst. Hij vliegt met wat golvende bewegingen op en neer en even later zit hij ongeveer 10 meter bij mij vandaan in een wilg. Dan komt de Tjiftjaf aangevlogen en beiden zitten vlak bij elkaar te zingen. Als klap op de vuurpijl komt ook nog een Rietgors erbij en dan wordt het allemaal te veel voor de Blauwborst en jaagt hij de beide anderen weg. Even later zoekt de Blauwborst ook een andere plek, maar nu in het hoge gras, om dan weer op het prikkeldraad te gaan zitten zingen. Dan verschijnt ook zijn partner. Terwijl ze druk heen en weer vliegen, verschijnt er ook nog een Gele kwikstaart ten tonele. Hij zoekt zijn voedsel bij het klaphekje tussen het dras-plasgebied en de dijk waar ik op zit.

Ongeveer 8 meter uit de walkant ligt een klei- en een stenendijkje, waarop 2 Witte kwikstaarten elkaar begroeten, alsof ze elkaar een heel seizoen niet hebben gezien. Het gaat gepaard met veel gekwetter en opvliegende bewegingen. Als ik naar de rietzoom van Tetjehorn kijk, zwemmen daar allerlei watervogels en dan komt er een grote witte vogel aanvliegen. Het blijkt een Lepelaar te zijn, die gaat foerageren in het ondiepe water. Intussen is het 10 uur en heb ik heel erg genoten van dit fraaie natuurschouwspel en een aantal mooie foto's kunnen maken. Op de terugweg zie ik dat het Hondsdraf in volle bloei staat. Binnenkort kom ik nog eens terug, maar dan neem ik mijn schuiltentje mee. Ko Veldkamp, 13.04.2011

